

РЕШЕНИЕ

№ 23429

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1807** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от процесуалния си представител юрисконсулт С. Г., срещу решение № 4666 от 23.12.2025 г., постановено по НАХД № 13009 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Националното тол управление на Агенция „Пътна инфраструктура“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройство, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на „Ейч Би Минералс“ ООД, ЕИК:[ЕИК] на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.
С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Касаторът изтъква, че нарушението е надлежно установено, а ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити. Оспорва се извода на съда, че ангажиране отговорност на нарушителя с ЕФ в случая е било недопустимо, за което излага подробни доводи. Посочва също, че ЕФ е издаден въз основа на чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 да се издаде ЕФ в отсъствието на контролен орган. Позовава се и на съдебна практика. Моли съда за отмяна на обжалваното решение и

постановяване на друго по съществува на спора, с което да бъде потвърден ЕФ.

Ответникът – Ейч Би М.“ ООД, чрез адв. Р. представя отговор на касационна жалба, в която излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендират се адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил следното:

„Ейч Би Минералс“ ООД е собственик на пътно превозно средство влекач марка „СКАНИЯ“ модел „410“ с регистрационен [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 19 000 с брой на осите – 2 с екологична категория ЕВРО 6D в състав с ремарке с общ брой оси – 5 с обща максимална технически допустима маса на състава 42 000, видно от свидетелство за регистрация – част I, представено по делото.

На 13.V.2022 година около 04:40 часа описаното пътно превозно средство се движи по път А-3 км 8+226 с посока намаляващ километър. Посоченият участък от пътя е включен в обхвата на платената пътна мрежа, за която се дължи такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, видно от документите, представени от наказващия орган с писмо, постъпило в съда на 22.X.2025 година. За описаното е съставен електронен фиш, в който било отразено, че на 13.05.2022 година в 04:40 часа в Столична община е установено нарушение №DFA78A4807BA6E49E053041F160A7D26 с пътно превозно средство влекач марка „СКАНИЯ“ модел „410“ с регистрационен [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 19 000 с брой на осите – 2 с екологична категория ЕВРО 6D в състав с ремарке с общ брой оси – 5 с обща максимална технически допустима маса на състава 42 000, за движение на път А-3 км 8+226, с посока – намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото пътно превозно средство няма валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство №20422, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-3 км 8+226.

Въз основа на снимковия материал от устройство №20422 на жалбоподателя е съставен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата в размер на 2 500 лева. С фиша на основание чл. 10 б , ал. 5 от Закона за пътищата на дружеството е определено да заплати и такса в размер на 119.00 лева.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени ЕФ. Прието е, че в случая процесният ЕФ не е издаден в сроковете, предвидени в ЗАНН, доколкото е съставен след изтичане на 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН – посочено е, че нарушението е установено със заснемането му на 13.05.2022 г., докато ЕФ е издаден едва на 18.04.2023 г. Наред с това, въззивният съд е достигнал до извод, че в ЕФ липсва отразяване на всички елементи от състава на нарушението – не е посочено какво е точното разстояние и между кои точки от посочения участък не е платена дължимата такса. На следващо място, съдът е посочил, че ангажирането на отговорност на

нарушителя по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП при условията на чл. 189ж от с.з. е недопустимо към момента на извършване на нарушението, защото разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 от с.з. може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, но не и за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно като краен резултата.

Настоящият съдебен състав споделя частично правните изводи на съда. Правилно въззивният съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от същия закон е било недопустимо към момента на извършване на нарушението. В случая отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Според чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътният участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалвания минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че към датата на твърдяното

нарушение в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, е допълнена от законодателя, като е разписано, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Същата обаче е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП (редакцията ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Настоящият съд счита за неоснователни изложения в жалбата доводи, че процедурата по издаване на ЕФ е допустима в конкретния случай. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението, за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

За пълнота на изложението, следва да бъде посочено, като самостоятелно основание за отмяна на обжалвания ЕФ, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Настоящата касационна инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява, в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за

използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

В горния смисъл е и практиката на АССГ, обективизирана например Решение № 5561 от 17.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице визираните касационни основания, поради което решението на районния съд следва да се остави в сила.

При този изход на спора, на осн. чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да се присъди претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 282 евро, съгласно представения по делото Договор за правна защита и съдействие /л. 15/.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4666 от 23.12.2025 г., постановено по НАХД № 13009 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Ейч Би Минералс“ ООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 282 евро (двеста осемдесет и две евро), представляваща направените по делото разноски.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: